

חיסול נסראללה מוכיח: אולי בכל זאת יש לישראל אסטרטגייה?

by written פרופ' קובי מיכאל | 28.09.2024

מאז מבצע הביפרים, עברו בשורה הסיכולים הממוקדים וכלה במבצע חיסול נסראללה וצמרת הארגון בדרכיה אתמול (ישי) נחשפת הנחישות הישראלית, היכולת המודיעינית המרשימה בסדר גודל עצמתי, בייחود במונחי המרחב, וכיותה ביצוע של חיל האויר שכנהרא מבסס את מעמדו כטוב בעולם.

סדרת המהלך שהחלה במבצע פיזוץ האיתוריות, שהיו מי שייחסו אותה לחשש בישראל מפני חיפוי התכנית על ידי חזבאללה וכמהלך חד-פעמי, מעידה על אסטרטגיה סדרה שתכליתה שינוי אסטרטגי מהמעלה השנייה. בשפה האסטרטגית, שינוי זהה היא שינוי של המערכת הקיימת, להבדיל משינוי מהמעלה הראשונה, שמהותו שינוי בתחום המערכת הקיימת.

המהלך האסטרטגי הסדור בא לידי ביטוי בשורה של מכות ניצחות וכואבות. אלו הובילו לערעורמשמעותי של מנגנוני הפיקוד והשליטה של חזבאללה תוך גביית מחיר כבד של חייכרים ומנוסים שסוכלו ופגעה קשה במערכות הנשק, החימושים המתקדמים והיכולות הצבאיות של ארגון הטורור המהلك נבנה ובוצע באופן שיטתי, רציף ובעיקר קטלני וחרסני ושיאו בחיסול נסראללה ושאריות המפקדה הבכירה של הארגון.

פירוקו של ציר ההתנגדות

מהותו של השינוי מהמעלה השנייה היא בהחלשה משמעותית ואפילו תחילת פירוקו של "ציר ההתנגדות", שהובילה איראן באמצעות שלוחיה שחמאס וחיזבאללה ביניהם. המאמץ האיראני, שהחל עם קאסם סולימאני ובהובלתו, לבנות את "טבעת האש" סביבה ישראל כדי להבטיח את היכולת לicity איום והרתעה מפני התקפת איראן ואת התקדמותה לעבר גרעין צבאי, לצד מלחמת התשה שתcarsם ביכולותיה ובעוצמתה של ישראל, בא לידי ביטוי באופן מאיים ומאתגר עוד טרם מתקספת 7 באוקטובר, ובוודאי שבעקבותיה.

איראן ננטה מרחב נוחות אסטרטגי, שסופק ונוצר גם על ידי ארה"ב, שהפגינה הסתייגות בולטת מפני מלחמה אזורית ועוד יותר מפני מעורבות איראנית ישירה במלחמה זו. כשהרשota מרחב נוחות אסטרטגי, המשיכה איראן להתנהג כבירון השכונתי, להפעיל את שלוחיה נגד ישראל תוך הזנות, תספוקם וعيודם, כשהיא מקפידה שלא לשפוך דם חיילים איראנים אלא את דם חיילי שלוחיה.

החלטת נסראללה במצבות אדוני, או לפחות בברכתם, לפתח במלחמה נגד ישראל כהזהות עם

אחו הפלשתינים" מבול אלاكتא" וכמנוף לכפייה על ישראל לסיום המלחמה ברצועת עזה כדי להבטיח את שרידות חמאס ולקבע תודעתית את ניצחונו גם כהישג של "ציר ההתנגדות כולם" תוך החלשת ישראל ובידודה בזירה הבינלאומית, התבררה לו קטיעות אסטרטגיית חמורה.

הפגיעה האנושה בחזבאללה היא פגיעה אנושה באיראן ובציר כולם ויש בה כדי ל��ען, כמעט עד יסוד, את האסטרטגיה ואת המאמץ וההשקעה האיראנים של שנות דור. התוצאות ישילכו כמובן גם על רצועת עזה ועל חמאס וסביר להניח שישראל תמשיך בתגובה האסטרטגית כדי להשלים את פירוק חמאס ברצועת עזה ולקדם את שחרור החטופים, בין אם בהסכם שאחריתו הגלית שאריות חמאס ובין אם כתוצאה ממאמץ צבאי והתפוררות השאריות המאורגנות של חמאס והחלטות של מנהיגים זוטרים מקומיים שיבקרו להצליל את נפשם על פני המשך ההתנגדות והחזקת החטופים.

"חישוב מסלול חדש" במערב

תוצאות המהלך הישראלי, שנמצא עדין בעיצומו, יהדדו בכל רוחבי המזרח התיכון ומעבר לו. ארה"ב ומיעוטים עצמן כמערכות מערביות (צרפת, בריטניה, גרמניה), יצטרכו לעשות "חישוב מסלול חדש". במובנים רבים, ישראל משנה במהלך דפוסי חשיבה ובתקווה גם התנהלות של מנהיגי העולם החופשי המאوتגרים על ידי הטרור הרדייקלי האסלאמי ואיראן, אך חששו עד היום מלהתמודד מולם והניחו שבהתפישות ובמאמציהם דיפלומטיים בלתי נלאים ובכללים גם הפעלת לחץ מוגזם על ישראל, יוכל לשנות סדרי עולם ולהשיב סדר עולמי, ביחס ויציבות.

היו רבים שקייטרו, ביקרו וליהגו אודות העדר אסטרטגיה ישראלית ואודות השתאות מיותרת בהפגנת הנחישות המתבקשת וכיוצא בשכалו. רבים עוד יותר פקפקו ואלו ב邏輯 "הניצחון המוחלט" וייחסו לראש הממשלה נתניהו שיקולים זרים, פוליטיים והישרdotיים על פני שיקולים אסטרטגיים. במידה רבה, יש משום דמיון בין השתאות ופרק הזמן הממושך יחסית שבין מתקפת חמאס וחזבאללה לבין המכחה הניצחת לבין האינתיפאדה השנייה, שפרצה בשלבי ספטמבר 2000, ופגיעה ההתאבדות שהחלו במרץ 2001 ועד מבצע "חומרת מגן" שיצא בדרך ב-30 במרץ 2002 לאחר טבח מלון פארק בנימינה.

גם בשרון הוטחה ביקורת ציבורית קשה על השתאותו ואכורה אמירתו האלומותית "שגם איפוק הוא כוח". שרון טען את מכך הלגיטימציה הבינלאומית והידק את השירותים מול ארה"ב ורק אז הניע את מבצע "חומרת מגן", שהחל את השינוי היסודי במלחמה הטרור והוביל לסיומה של האינתיפאדה השנייה שלוש שנים בערך אחריו. במקרה של "חרבות ברזל" ו"חיצי הצפון", פרק השתאות היה קצר אפילו יותר.

ההישגים הישראלים מרשים בכל קנה מידה שהוא. די אם נזכיר שלקואליציה של 72 מדינות בהובלת ארה"ב נדרשו שלוש שנים לפרק את המדינה האסלאמית (داعش) בעיראק ובסוריה.

לישראל נדרש פרק זמן קצר יותר לפירוק חמאס וחזבאללה ובתקווה שגם "ציר ההתנגדות", למרות שהключиים היו הרבה יותר גדולים ומורכבים. הן חמאס והן חזבאללה היו ארגונים גדולים, חמושים ומיומנים יותר מداع"ש, שניהם משוקעים בחברות האזרחיות לעומת דاع"ש שכפה עצמו על האוכלוסיות, שחשו מנוכרות ועוינות כלפיו. לדاع"ש לא היו תשתיות תות קרקעיות כדוגמת אלו של חמאס וחזבאללה וגם לא פטרון שתמך בהם כדוגמת איראן.

ומעבר לכל אלו, במקרה של דاع"ש התגיסו העולם והתקורת הבינלאומית כולם למאץ ותמכו בהשמדת המדינה האסלאמית, כאשר במקרה של חמאס וחזבאללה, כמו להם סנגורים רבים בزيارة הבינלאומית ובתקורת הבינלאומית, כישראל, הנושא בנשל הכבד לבדה ונלחמת על חייה, נתונה לביקורת וללחץ בינלאומי מכל ערב.

השנה האחרונות הייתה שעתה של אומה שנלחמה על חייה ועל עתידה למל כוחות וחזיתות רבות, בשדה הקרב ובשדה הדיפלומטי, כשמשלתה נתונה לביקורת קשה מבית וייחסי הדרג המדיני עם הדרג הצבאי נגועים במסגר אמון קשה ובדים-הרמוניים קיצוניים. ובכל זאת, החלטה ישראל לkom מן השבר הגדול, מהכיישلون המחפיר והמשפיל של 7 באוקטובר ולהפוך את הקURAה על פיה. יותר מזה, ישראל בשבועות האחרונות החלטה לחולל את השני שכה היה נחוץ לעולם החופשי שלו. אז אולי יש אסטרטגיה ואפילו מוצלחת, גם אם היו טעויות ועיכובים בIMPLEMENTATION מה זה? ישראל חזקה יותר לאחר מהלכיה האחרונות וכן גם נכסית יותר בעניין ארה"ב ולא פחות חשוב מזה, גם בעניין שכנותיה, אלו שכבר חתמו על הסכמי שלום אתה ואלו שחושו לעשות זאת טרם 7 באוקטובר.

את הנכסיות המתחדשת והמתחזקת אסור לישראל לשחק. עליה לחשב צדקה בתבוננה, בזיהירות ובעיקר בצדיעות ולהתoor בנסיבות לימוש יעדיה בכל אחת מהזירות.

התפרסם בישראל היום, בתאריך 28.09.2024.